

سیاست داخلی / خارجی

اقتدار ایران با چهل سال قبل قابل مقایسه نیست

خطیب موقت نماز جمعه تهران با بیان این‌که اقتدار دفاعی، منطقه‌ای، نظامی و علمی ایران باچهل سال قبل قابل مقایسه نیست، گفت؛ آمریکا در همه این ابعاد در حال نزول و پسرفت است. آن هیمنه را در دنیا ندارد و در دیپلماسی عمومی شکست خورده است.

به گزارش میزان، حجت‌الاسلام کاظم صدیقی در خطبه‌های نماز جمعه اظهار کرد: محبوبیت، الهام دهی، توسعه مقاومت و پیروزی‌های ما در شکست داعش نشانه‌هایی از پیروزی و عظمت ماست. باید به فرمایشات رهبری مبنی بر بصیرت و دوم تبیین مقاومت نیز توجه لازم را داشته باشیم.

وی بیان کرد: در طول این چهل سال، تحریم‌های آمریکا باعث شد که صاحب شرکت‌های دانش بنیان، علوم هسته‌ای و موشکی و... شویم. هوایپمای جنگی و پهپادهای ما به مرز صادرات رسیده است. اینها همه از برکات تحریم بوده است. البته رشادت، استقلال خواهی و علاقه مردم به خودکفایی باعث شد تا با تحریم‌های شماکم‌ر همت پسته اقدام کنیم.

صدیقی اضافه کرد: رهبر معظم انقلاب بارها از مسائل گذشته ما با آمریکا گفته‌اند. آنها از هیچ خیانتی در این چهل سال فروگذار نکردند؛ از جنگ تبلیغاتی، نظامی‌گرفته تا جریان طبعس که آبروی آنها را برد. اینها همیشه در مصاف ما بودند، اما در جنگ عظیم تبلیغاتی، نظامی و رسانه ای، پیروز مردم ما هستند.

واکنش ظریف به اظهارات پمپئو درباره یمن

وزیرخارجه کشورمان در پاسخ به اد‌عای مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا پیرامون کمک‌های انساندوستانه عربستان به یمن، گفت: شما شرم ندارید؟

محمدجواد ظریف در پیامی توییتی نوشت: میدونی چیه آقای پمپئو؟! اصلا خود یمنی‌ها مسؤول قحطی هستند که با آن مواجهند!! آنها باید به اذناپ قصاب شما که میلیارد‌ها

دلار برای بمباران اتوبوس مدارس آنها مصرف می‌کنند و میلیون‌ها برای کاهش مشکل قحطی، اجازه می‌دادند که بدون هیچ مقاومتی نایودشان کند. آیا شرم ندارید؟

همچنین وزیر خارجه کشورمان در توییتی دیگر تاکید کرد: درست مثل یمن، آقای پمپئو ایران را مسؤول عواقب تحریم‌های غیرقانونی آمریکا که مانع دسترسی مردم ایران به سرویس‌های بانکی برای غذا و دارو شده است قلمداد می‌کند. طبیعتاً ما اینها را برای مردم خود به رغم تلاش‌های آمریکا فراهم خواهیم کرد. ولی آمریکا باید برای جنایات علیه بشریت علیه مردم ایران و یمن مواخذه شود.

گرفتار تحریکات پمپئو و همفکرانش نخواهیم شد

معاون سیاسی وزیر خارجه با اشاره به اظهارات اخیر پمپئو در رابطه با برنامه هسته‌ای ایران،گفت: ما گرفتار تحریکات پمپئو و دیگر همفکران او نخواهیم شد. جمهوری اسلامی ایران تا امروز حرکت بسیار هوشمندانه و خردمندانه‌ای داشته و بدون آنکه دچار احساسات شویم پیش رفته‌ایم.

به گزارش باشگاه خبرنگاران، عباس عراقچی گفت: برنامه هسته‌ای ما هیچ گاه تعطیل نشده است که بخواهد دوباره از سر گرفته شود و همچنان با قوت ادامه دارد.

وی ادامه داد: در برخی حوزه‌های خاص ما سرعت خود را کمتر کردیم وگرنه هیچ حوزه‌ای در برنامه هسته‌ای ما تعطیل نشده که فعالیت آن بخواهد از سر گرفته شود. در تمام حوزه‌ها آمادگی داریم مجدداً به سرعت گذشته یا حتی سرعت جدیدتری برگردیم و با سرعت بیشتری برنامه خود را ادامه بدهیم.

در پی شهادت جانباز دفاع از امنیت، سید نورخدا موسوی‌مفرد، رهبر انقلاب اسلامی در پیامی شفاهی، شهادت وی را به مردم لرستان و خانواده این شهید عزیز تبریک و تسلیت گفتند.

پیام رهبر انقلاب در پی شهادت جانباز شهید سید نورخدا موسوی

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر معظم رهبری، سردار حسین اشتیری، فرمانده نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران که صبح روز پنجشنبه در مراسم تشییع پیکر مطهر این شهید در خرم‌آباد حضور یافته بود، طی سخنانی در این

گفت‌وگوی جام‌جم با کرباسچی دبیرکل حزب کارگزاران سازندگی

شورای شهر تهران با مردم شفاف نیست

غلامحسین کرباسچی، دبیرکل حزب کارگزاران سازندگی است. استانداری اصفهان و شهرداری تهران مهم‌ترین سمت‌های اجرایی او بودند. کارگزاران سازندگی از جمله احزابی است که در دو انتخابات گذشته از حسن روحانی حمایت کردند و همچنان نیز خود را جزو حامیان او می‌دانند، اما با این وصف تفاوت دیدگاه این حزب با رویکردهای دولت در حوزه‌های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی باعث نمی‌شود که با وجود هواداری، نسبت به عملکرد کابینه پویژه در حوزه اقتصاد انتقاد نداشته باشند. از نظر کرباسچی، دولت تیم اقتصادی ندارد، بلکه چند نفری هستند که مسئولیت‌هایی در بخش‌های اقتصادی دارند و آنها هم خط‌مشی پیوسته‌ای به لحاظ اقتصادی ندارند. به گفته کرباسچی، حزب متبوعش در بخش‌های مختلف بحث و بررسی می‌کند و نظرات کارشناسی خود را به دولت ارائه می‌دهد، اما دولت چندان توجهی به گفته‌های احزاب ندارد. در عین حال دبیرکل حزب کارگزاران سازندگی عنوان می‌کند که این حزب گرچه به بخش‌هایی از عملکرد دولت که اشکال دارد انتقاد می‌کند، اما این نقد معطوف به رویکردهای سیاسی نیست، بلکه هدف این است که به دولت توصیه‌ی کند برخی عملکردهای خود را بهتر انجام دهد و رویکردهای اشکال آفرین را اصلاح کند.

پس بعد از رای اعتماد مجلس به چهار وزیر پیشنهادی رئیس‌جمهور، شما این تغییر و تحول در دولت را چگونه ارزیابی می‌کنید؟
هیچ‌از این‌نظر من تفاوتی نخواهد کرد.
چرا؟
چون این افراد تقریباً حرفی در مجلس برای گفتن نداشتند و معلوم نشد آنها چه برنامه‌ای برای تحول وضعیت اقتصادی دارند. از سوی دیگر، به نظر نمی‌آید که دولت برنامه‌ای مدون و مشخص برای برون رفت از این وضعیت داشته باشد و بخواهد تغییری ایجاد کند. دولت به صورت روزمره اداره می‌شود.
برخی بر این باورند برنامه‌ها و طرح‌هایی که از سوی تیم اقتصادی دولت پیاده می‌شود ناشی از تئوری‌های دوسه ناست و بر همین اساس تدابیر صورت می‌گیرد. آیا شما هم همین نظر را دارید؟

خیر. از نظر من دولت اصلاً تیم اقتصادی ندارد. چند نفر هستند که مسئولیت‌هایی در بخش‌های اقتصادی دارند و تصور نمی‌کنم آنها خط‌مشی پیوسته‌ای به لحاظ اقتصادی داشته باشند تا یک مغز متفکر اینها را به هم مرتبط کند و نمی‌دانم این سخنی که می‌گویند دو سه نفر تئوری اقتصادی دارند و براساس آنها تدابیری برای رویکردهای اقتصادی انجام می‌دهند، چقدر صحت دارد؛ البته امیدوارم این حرف درست باشد. من این دو سه نفری را که درباره آنها صحبت می‌کنند نمی‌شناسم.

بالاخره مطرح شده که آقای جهانگیری فرمانده اقتصاد مقاومتی است، اما به نظر می‌آید خود ایشان دیدگاه مثبتی درباره لاقفل بعضی از این انتخاب‌ها ندارد و فکر نمی‌کنم در عمل ایشان از خیلی از تصمیمات اقتصادی دولت دفاع کند.
شما احیاناً در حزب کارگزاران سازندگی جلسات با ایشان نداشتید و بحث و مشاوره‌ای به‌آقای جهانگیری ندادید؟

خیر،آقای جهانگیری از زمان گرفتن مسئولیت از موضع حزب با مسائل اجرایی برخورد نمی‌کند.
البته سوالم راز این منظر مطرح کردم که کارگزاران سازندگی به هر حال یک حزب فعال سیاسی است و طبعاً نظراتی را به لحاظ سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به دولت مستقر ارائه می‌دهد.

بله ما هم به صورت بیانیه‌های مختلف این کار را انجام می‌دهیم. چندی قبل هم درباره شرایط جدید اقتصادی خیلی واضح مسائل را مطرح کردیم که به عنوان نقد دولت به حساب می‌آمد، ولی در واقع نقد نبود، بلکه جمع‌بندی‌هایی بود که ارائه کردیم. در حوزه مسائل اقتصادی ما در حال بررسی و مطالعه شرایط و وضعیت هستیم و این‌که برای برون رفت از این وضعیت چه کاری می‌توان کرد. ما درباره این مسائل به صورت روزمره بحث می‌کنیم، اما دولت چندان توجهی به گفته‌های احزاب ندارد. شاید هم دلیل این بی‌توجهی به خاطر آن است که آنقدر ضرورت‌ها

فتاح غلامی

سیاسی

رئیس‌جمهور بفهمد فلان فرد برای تصدی فلان وزارتخانه اقتصادی به مجلس پیشنهاد می‌شود. من پیشنهاد دادم اگر کسی در شرایطی قرار دارد که مسئولیتش با اختیاراتش متناسب نیست بهتر است این مساله را به صورت شفاف اعلام کند و مسئولیت را به کسی بسپارد که در این زمینه اختیارات دارد.
پس بررسی اخبار مربوط به رویکردهای اصلاح‌طلبان نشان می‌دهد گویی بخشی‌هایی از این جریان تمایلی زیادی دارند که فاصله خود را با دولت شفاف کنند و در جریان رای‌گیری از چهار وزیر پیشنهادی آقای روحانی در مجلس هم دیدیم که بعضی از اعضای فراکسیون امید جزو منتقدان جدی افراد معرفی‌شده بودند. این نوع اظهارنظرهای انتقادی پیرامون عملکرد وزرا را رویکردهای دولت از سوی اصلاح‌طلبان ریشه در شفاف‌تر شدن مواضع اختلافی آنها دارد یا کارشناسانه است؟

تا آنجا که من می‌دانم این اختلافات بیشتر از منظر کارشناسی است. واقعیت این است که

ندارند که با دولت مخالفت سیاسی کنند. در صورتی که بقیه جریان‌های سیاسی با دولت مخالفت سیاسی می‌کنند. ولی نقد دولت پویژه در جاهایی که خیلی نقد، موثر واقع نمی‌شود عملاً از آن برداشت مخالفت می‌کنند، در حالی که این به مثابه مخالفت با کلان دولت و حتی به معنای اعلام پشتیبانی از انتخاب دولت هم نیست. چون انتخاب این مجموعه، گزینشی در بین گزینه‌های فراوان نبوده بلکه انتخابی بین دو سه گزینه بوده که الان هم اگر بنا باشد گزینشی در بین این افراد صورت گیرد، انتخاب همین است.

یعنی میزان حمایت شما از دولت به همان میزان سال‌های گذشته است.

بله. هنوز هم هوادار این دولت هستیم و به آن معتقدیم و بر این باوریم در بین آن گزینه‌ها، آقای روحانی بهترین گزینه بوده که انتخاب شده، اما نقد هم باید کرد. مثل الان که انتخاب ما همچنان نظام جمهوری اسلامی است و اگر بخواهیم بین دو گزینه مخیر باشیم همچنان نظام جمهوری اسلامی را انتخاب خواهیم کرد؛ ولی اصلاح‌طلبان هم نقدهایی به بخش‌های مختلف در حوزه‌های اقتصاد، سیاست، فرهنگ و مسائل اجتماعی دارند. معتقدم نقد دواثر مهم می‌تواند بر جامعه داشته باشد. یکی این‌که منتهی به اصلاح کاستی‌ها و معایب می‌شود و دوم این‌که نقدکننده می‌تواند دیدگاه‌های خود را به عنوان ایده‌آل‌ها مطرح کند.

از نظر شما به عنوان یک فعال سیاسی حزبی هوادار دولت، نقاط ضعف و قوت دولت فعلی شامل چه مواردی می‌شود؟

این بحث باید در حوزه‌های مختلف به صورت جدی کارشناسی شود. ما البته در حزب همیشه تلاش می‌کنیم که در بخش‌های مختلف نظرات کارشناسی خودمان را بدهیم. مثلاً در کمیته

فرهنگی حزب در این باره بحث‌های زیادی صورت می‌گیرد. در حوزه‌های سیاسی هم همین‌طور و در بخش‌های اقتصادی خیلی بیشتر در این باره بحث می‌کنیم. اگر بنا باشد در یک مصاحبه و پاسخ به یک سوال، کلیتی از این بحث و بررسی‌های کارشناسی را ارائه بدهم باید بگویم دولت عموماً در آسیب‌شناسی شرایط موجود و نقایصی که وجود دارد موفق است اما در ارائه راه‌حل و اجرا دچار مشکل است. مثلاً در بخش اقتصاد، دولت در این باره که باید فضای آزاد برای اقتصاد باشد و سهم‌یک اقتصادی ما در عرصه جهانی مشخص شود تشخیص‌های خوبی دارد اما در این‌که چگونه و با چه روشی این طرح‌ها اجرا شود دولت دچار کاستی‌های زیادی است. این به همه حوزه‌های سیاسی، فرهنگی و اجتماعی مربوط می‌شود. این‌که ما نیاز به یک وحدت حداقلی در مباحث کلان و عمومی کشور داشته باشیم مورد اذعان دولت است و بحث گفت‌وگوی ملی که ما به آن اشاره داشتیم مورد قبول دولت هم هست، اما

فرصت ازدست‌رفته شورای شهر تهران

این دوره از شورای شهر تهران، فرصتی نزدیک به یک سال و نیم را از دست داده و از آغاز با وجود این‌که شعار آن شفافیت بوده اما بر این اساس عمل نکرده است. شورای شهر تهران مشخص نکرده است که چرا با انتخاب محسن هاشمی به عنوان شهردار مخالف و باگزینش آقایان نجفی و افشانی موافق است. اینها باید به صورت شفاف با مردم در میان گذاشته می‌شد. بیشتر به نظر می‌رسد که اعضای این شورا براساس رودربایستی و فضای غیرشفاف عمل کردند. موفقیت شهردار تهران از دوره‌های گذشته تاکنون منوط به پذیرش حاکمیت است چون دولت، قوه قضاییه، نیروهای مسلح و ... نیز در روندها و فرآیندهای شهر تهران موثر هستند. اما در این دو دوره خیلی این موضوع مورد توجه قرار نگرفت و به رغم اذنا‌رهایی که مطرح می‌شد آقایان تصمیماتی گرفتند که از قبل روشن بود نمی‌تواند پایدار باشد. اعضای شورای شهر باید در فرصت باقیمانده به این موارد توجه کنند تا زمینه برای کارایی در شهر تهران فراهم شود. موفقیت شورای شهر تهران به این برمی‌گردد که شهر بخوبی اداره شود و اگر

این‌گونه نباشد این شورا در کارش موفق نبوده است.

ما از عملکرد دولت در بخش‌هایی که اشکال دارد، انتقاد داریم و تقدمان هم معطوف به بحث سیاسی نیست. هدف این است که به دولت توصیه‌کنیم برخی از عملکردهای خود را بهتر انجام دهد و رویکردهای اشکال‌آفرین را اصلاح کند. در بحث رای اعتماد به وزرای پیشنهادی هم در مجلس، اصلاح‌طلبان چندان وارد مخالفت با آنان نشدند و عمدتاً کساتی در حوزه نقد صحبت می‌کردند مربوط به جریان مستقلین بودند. تا آنجا هم که من خبر دارم اصلاح‌طلبان بنا داشتند به صورت جمعی به یک نفر از وزرای پیشنهادی رای ندهند که آن فرد هم با رای پایینی توانست به عنوان وزیر انتخاب شود. مجموعه نیروهای جناح سیاسی اصلاح‌طلب در شرایطی کنونی اعتقادی

مراسم اظهار کرد: در تماسی تلفنی از دفتر مقام معظم رهبری اعلام شد که رهبر انقلاب فرموده‌اند در مراسم که شرکت کردید، سلام ما را به مردم لرستان و خانواده شهید برسانید و از قول ما شهادت ایشان را تبریک و تسلیت بگویید.

مشورت‌ها آزادآی بیشتری خواهد داشت.
این مباحثی که می‌فرمایید البته مربوط به حوزه عمومی است، اما بالاخره در حزب صحبت‌هایی درباره گزینه‌های بعد از آقای روحانی به صورت می‌گیرد؟
خیر، تفاوتی ندارد. البته معتقدم در شرایط کنونی، جامعه از بحث افراد عبور کرده و حتی در انتخابات عادی هم ممکن است بحث‌ها خیلی روی اشخاص متمرکز نشود بلکه آنچه که مهم است برنامه‌ها و روش‌ها است. بالاخره جامعه در طول این ۴۰ سال در هر انتخاباتی براساس تحلیلی که افراد و نامزدها ارائه می‌دادند و پایگاه‌های سیاسی یا مذهبی که داشتند به سمت آنها میل و رغبت پیدا کرده است. الان به نظرم جامعه به سمت نوعی انتخاب برنامه‌محور و هدفمند و مطالبه‌گری پیش رفته و شاید بخش عمده، این است که خیلی از مطالبات پاسخ داده نشده و نارسایی‌ها رفع نشده و مردم گرفتاری‌های متعددی در زندگی روزمره خود دارند. بنابراین الان توجه مردم به سمت جریان‌ها و افرادی با صبغه اصلاح‌گرایی یا اصلاح‌طلبی نیست. از این رو تصور می‌کنم جریان‌های سیاسی از این پس روی برنامه‌محوری پیش می‌روند و باید در پی طرح‌هایی باشند که هم قابلیت اجرا داشته باشد و هم بتواند گرفتاری‌ها و مشکلات کشور را حل کند. بنابراین به‌نظم انتخابات آتی متفاوت از انتخابات گذشته باشد. احتمالاً شاهد خواهیم بود که از این پس در شعارها و برنامه‌ها و حتی اشخاصی که خود را در انتخابات معرفی می‌کنند، پوست‌اندازی صورت گیرد.
با وجود این مباحثی که مطرح کردید تصدا‌هایی در جریان اصلاحات مبنی بر احتمال حمایت از علی‌لاریجانی در انتخابات آینده شنیده می‌شود. این صحبت‌ها را چگونه تحلیل می‌کنید؟

البته صحبت‌های خصوصی و درگوشی و فردی تفاوت دارد. این‌که چه اتفاقاتی می‌افتد و چه کسانی خود را مطرح می‌کنند موضوعی است که در آینده مشخص خواهد شد. در عین حال به آقای لاریجانی به عنوان شخصیت سیاسی‌ای که در طول دهه‌های مختلف نقش موثری در تحولات داشته احترام می‌گذارم. با این وصف معتقدم هوش سیاسی آقای لاریجانی زمانی به ایشان اجازه می‌دهد که خودش را به عنوان نامزد در انتخابات ریاست جمهوری مطرح کند که یک زمینه حداقلی از پذیرش جامعه را هم احساس کند. در آینده کسانی می‌توانند خود را مطرح کنند که حرفی در زمینه‌های مختلف سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی داشته باشند. اگر ایشان بخواهد روزی خود را مطرح کند و در عین حال اقبالی هم در جامعه نسبت به او باشد بیش از آن‌که به کاریزمای شخص خودش متکی باشد باید راهکار و برنامه‌ای را برای حل مشکلات ارائه دهد. حتی من تصور می‌کنم که برخی از تصمیمات‌های گذشته مثل آقای خاتمی که بخشی از مردم به او احترام می‌گذارند اگر بخواهد خود را به عنوان نامزد مطرح بکند باید بتواند راهکارهایی را برای تحقق مطالبات مردم ارائه دهد وگرنه موفقیتی نخواهد داشت. الان درک جامعه از حرف‌های شعاری گذشته و مردم دیگر مثل سابق به صرف ارائه شعار به نامزدها اعتماد نمی‌کنند.

ارزیابی‌های مختلفی پیرامون عملکرد شورای‌عالی اصلاح‌طلبان مطرح است وبحث پارلمان اصلاحات هم در بین برخی از چهره‌ها جدی بود. آیا به نظر شما این شورا و یا شکل‌گیری پارلمان اصلاحات می‌تواند باعث همگرایی و وحدت میان اصلاح‌طلبان شود؟

در نمای کلی الزام به وجود آمدن احزاب بزرگ که مجموعه‌ای از افراد را کنار خود جمع کند در جامعه ما وجود دارد. ولی شورای‌عالی اصلاح‌طلبان یا پارلمان اصلاحات بیشتر مجموعه‌هایی برای هماهنگی فضا‌های انتخاباتی هستند تا برای جلوگیری از اقدامات پراکنده، امکانات را سازماندهی کنند. از زمان شکل‌گیری شورای‌عالی اصلاح‌طلبان تاکنون، یک بار موضوع‌گیری سیاسی در حوزه‌های داخلی و خارجی از اینها ندیدیم و همه بحث‌ها معطوف به شرکت در انتخابات و لیست دادن است و همچنان با جایگاه یک جریان سیاسی که بخواهد در حوزه‌های مختلف راهکار ارائه بدهد فاصله دارد. این فاصله هم برمی‌گردد به این که مجموعه نظام به این نتیجه برسد که تحمل احزاب سراسری بزرگ را داشته باشد. الان به نظر نمی‌رسد که هنوز اعتماد لازم نسبت به احزاب در مجموعه نظام وجود داشته باشد. ما در طول سالیان گذشته نه دولت حزبی و نه مجلس حزبی داشتیم بلکه توافق گروه‌ها و جریان‌های سیاسی روی افراد مختلف بود. ‏